ni veriyor. Bu nedenle, önerdiğim önlemlerle, gereken somut mesajların şimdiden Ermenistan'a gönderilmesi gerektiğine inanıyorum.

Hepinizi saygıyla selamlıyorum. (Alkışlar)

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum Sayın Elekdağ.

Cumhuriyet Halk Partisi Grubu adına, üçüncü konuşmacı, Gülsün Bilgehan, Ankara Milletvekili.

Buyurun Sayın Bilgehan. (CHP sıralarından alkışlar)

CHP GRUBU ADINA AYŞE GÜLSÜN BİLGEHAN (Ankara) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Değerli arkadaşlarım, yüce Meclisi saygıyla selamlarım.

Geçtiğimiz hafta, Fransa Ulusal Meclisinde, sadece Türkiye Cumhuriyeti değil, Osmanlı İmparatorluğu da sanık sandalyesine oturtuldu ve birbuçuk saat boyunca eleştirildi. Söz alan milletvekilleri, derinine bilgi sahibi olmadıkları bir yabancı ülke hakkında diledikleri gibi konuştular. Biz, birkaç Türk milletvekili, öfke ve suskun kalmanın sıkıntısı içinde onları izlemekle yetindik. Hangi duygular içinde orada olduğumuzu bir biz biliriz.

Şimdi, vatanımızda, gurur duyduğumuz Meclisimizdeyiz. Otuz yıldır çözemediğimiz bir büyük sorunu, bugün birlikte tartışıyoruz. Otuz yıl diyorum; çünkü, değerli arkadaşlarım, bakın, bizim, Osmanlı İmparatorluğu'yla ilgili bütün davalarımız Lozan'da halledilmiş ve sınırlarımız çizilmiştir. O dönemde, toprak ve tazminat talepleriyle İsmet Paşa'nın karşısına çıkanlar, gerekli cevabı almışlar, hatta elde ettikleri azınlık haklarından da şükran duyarak, teşekkür etmişlerdir. Bakın, bugün, burada, elimde bir belge var. Bir şükran plaketi. Şöyle diyor: "Bu tarihî şükran plaketi, Türkiye Cumhuriyeti'nin Dışişleri Bakanı Majeste İsmet Paşa'ya Türkiye Ermenilerinin şükran plaketi olarak verilmiştir." (CHP sıralarından alkışlar)

Değerli arkadaşlarım, Lozan Antlaşması'nın en büyük önemi, adalete ve eşitliğe dayanan bir barış antlaşması olması ve kimsenin hakkını yememesidir. Ermenilerin de hakları korunmuştur. Zaten, 1923'ten 1973'e kadar da önemli bir itirazları olmamıştır. Ancak, bu tarihlerden itibaren, dünyadaki Ermeni diasporası ASALA terörüyle adını ve varlığını siyaset sahnesinde duyurmaya başlamıştır. Anlaşılan, yeniden, bu defa değişik yöntemlerle atağa geçtiler. Neden şimdi (?)

Arkadaşlar, Türkiye, son zamanlarda, Ermeni iddiaları konusunda ilerleme kaydetmeye başlamıştı. Ermeni diasporasının güçlü olduğu ülkelerde bile, özellikle basında, artık Türk tezleri daha sık yer alıyordu. Bunca zamandır yanlı bilgilendirilmiş kamuoyu, Birinci Dünya Savaşı dönemindeki olaylara farklı bir gözle bakmaya başlamıştı. En azından, iki görüş de konuşulur olmuştu. İşte, Ermeni diasporası, etki ve güç kaybettiğini gördü ve telaşa kapıldı ve bizim, geçen yıl önerdiğimiz, Başbakanın, Muhalefet Liderinin ve Meclisin önerisiyle, tarihçilerden kurulu bir komisyon kurulması da çok olumlu bir etki yapmıştı. Bütün bunlar varken, en son, Lyon'daki bir anıt açılışı sırasında çıkan önemsiz olayları, bu Yasa'yı gündeme getirmek için bahane ettiler.

Diğer taraftan, bütün zorluklara rağmen, Türkiye, Avrupalıların beklemedikleri bir şekilde Avrupa Birliği müzakerelerinde ilerliyor. Geçen hafta tarama süreci bitti. Başlık açılmasında siyasi güçlükler çıkarıyorlar -yani, demek istemiyorum ki, Avrupa Birliği yolumuz çok rahat ve kolay ve biz ilerliyoruz- ama, teknik konularda Türkiye ilerliyor. Bakın "yargı ve temel haklar" başlığının ayrıntılı tarama toplantıları başarıyla sona erdi. Kopenhag Kriterleri yerine getirildi. Türkiye'nin Avrupa Birliğinde önünü başka nedenlerle kesmek gerekiyordu. Bu yüzden, diğer ülkelere dayatılmayan maddeler icat etmeye başladılar. Türkiye'nin asla kabul etmeyeceği dayatmaların başında, şüphesiz, atalarının bir soykırım uyguladığını kabul etmesi gelecektir.

Tabii, biz, geçenlerde bir muharebe kaybettik Fransa'da, ama savaş devam ediyor. Tasarı'nın kabul edilmesi için uzun bir süreç gerekli, ancak hiç boş durmamalı, artık kendimize akıllı bir stra-